

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

Πολιτικόν, δελτίον — ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ — Αυστρία
(αί συνεντεύξεις τῆς ἐν Περτρούπολει συνεντεύξεως
Οἱ Ἰταλοί ἐν ταῖς αὐστριακαῖς ἐπαρχίαις) —
Ῥωσσία (μεταναστεύσεις τῶν Ταρτάρων) — ΕΣΩ-
ΤΕΡΙΚΑ — Ἐπαρχιακὰ — Ὁ ἐν Κωνσταντινῇ
πόλει Πειριωρικὸς Φιλεκαπιδευτικὸς Σύλλογος —
— Ἀρχαία δημοκρατία ἐν τῇ νήσῳ Δαριατικῇ
ἐρήμῳ (συνέσεις) — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ — ΕΜΠΟ-
ΡΙΚΑ — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ. Τὸ 93 (συνέσεις) — Τε-
λευτᾶται ἐκδόσεις.

HOAITIKON AEATION

Αι ἀπακαυφεισ αὐταὶ τοῦ «Τύπου», ἀγωνιστοὶ πόλεον ὀρμήμεναι, ἀλλ' ὡς ἐξαγεται, ἐξ αὐθεντικῶν ἀπορρήγων, πηγῶν, ῥίπτουσι μέγα φῶς εἰς τὰς πρώτας ἀφορμὰς τοῦ καλουμένου νυν ἐκκληριαστικοῦ ζητήματος, καθότι ἐν τούτῳ σαφὺς θηλουσὶ ἡ κατὰ τὸ 1870 καὶ ἡ παρούσα διαγωγὴ τῶν γενομένων ἐπισκοπῶν τὸ μὲν πρώτον ὑπερὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος ἀνυμνομένην νυν δὲ προστατεύουσαν συμφοροῦσα καθαρὰς ἀντιθέσει καὶ ξένα. Τῶν διπλωματικῶν τούτων ἀποκαυφύων πηγήρῃ μεθεῖς ἐκτενέστερον λόγον ἐν οἰκίῳ τόπῳ νυν εἰρήρῃ μόνον, εἰ αὐταὶ συνίσταται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ τότε—τῷ 1870—ἐν Ρώμῃ πρέσβειος τῆς Γερμανίας, κόμης Ἀρνίμ, ὅστις κατὰ πόδα παρακαλοῦσιν πάνθ' ὅσα ἐν τῇ ἐν Ρώμῃ συνόδῳ ἐκτελούντο, ἵπποισι θαυμασίας πρὸς

Διὰ τούτων δὲν λέγομεν ὅτι ἀπέτυ-
χον παντλεῶς ὁ κατὰ τὸν Δον Κάρλου
βυθισμὸς· ἐκστρατεύσαντες· τολώνταί
μάλιστα ὁ ἀνταποκρίται πάντων τῶν
ἀνεξαρτήτων καὶ φιλελευθέρων φύλλων
ἐπὶ συμφωνίᾳ προσηνίζονται πλεῖστα ἁ-
γὰς ὑπὲρ τῆς καθ' ἑαυτοὺς κυβερνήσεως
καὶ τῆς δημοκρατίας. Οὐχ ἤττον ὅμως
πάντες ἐπίσης δημοῦς κατακρίνουσι
τὴν τε ἀδείξιμότητα τοῦ ἀρμιστραγγίου
τοῦ βορείου ἰσπανικοῦ στρατοῦ καὶ τὴν

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Τὰ πάντα εἶχον μεταβληθῆν ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ μοναρχίᾳ· ἀλλὰ μέχρι τοῦ διορισμοῦ τοῦ κομνηνῶν Ἀνδράσπου ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἔμεινε ἡ αὐτὴ. Ἐπικρατοῦσα ἰδέα τῆς πολιτικῆς ταύτης ἦν το κατεστητὴν τὴν αὐτοκρατορικὴν ἀποκαταστήσαι πάλιν.

Εἰρήνην πανταχοῦ ἐπικρατεῖ ἐν τῇ Εὐρώπῃ· αἱ διάφοροι κυβερνήσεις ἀναμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλας περὶ τοῦ τίς ἐκφορετικώτερον γὰρ παραστήσῃ τὰ εἰρηνοφιλα αὐτῆς αἰσθήματα, αὐτοὶ οἱ βρασιλειῶται οἱ ὕμνοισιν οὐκ ὀμνούντες ἕνα πο-

«Ω; γνωστόν, λέγει τίς ἀνατοκρατικός του εἰρημένου γερμανικοῦ φύλου, ὑπάρχει ἐν Τεργεστή καί ἐν Τρεντινό μικρόν μὲν, ἀλλά πρὸς ἐπιδείξει λίαν ἐμπρέπεις κόμμα, ὅπερ ἐπιδοκίμει τήν μετὰ τοῦ ἱταλικοῦ βασιλείου ἐνωσιν τῶν αὐτῶν τοῦ Ἀδρίου. Ἐπίσης δέ καί ἐν Ἱταλίᾳ ἔθερον μικρόν μὲν τὴν ἀβυθύν, ἀλλ' ἐνομοτυπικιστικόν»

ΡΩΣΣΙΑ.

Τὴν γενικὴν δὲ ταύτην κίνησιν ὑποῦν-
 τουν ἐτι μᾶλλον, ὡς εἰκόσ, οἱ ἱερεῖς οἵ-
 τινες κινουσι πάντα λίθον, ὅπως ἀποτρέ-
 ψωσι τοὺς νέους ἀπὸ τοῦ γάμου, διότι φο-
 βουνται μὴ ἡ ἵδρυσις ἰδιαιτέρου οἴκου καὶ

TO 93

MYΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΒΙΚΤΟΡΟΣ ΟΥΓΟΥ

τοῦ Νόμου· τὸ πρόστατον 'Αγίου 'Αντωνίου προκτείνει τῆς Δοξῆς· ἐπὶ δὲ τὰς πλατείαις τῆς Βασιλῆως ὑπάρχει ἀρχαία τῆς Φύσεως. Ἰδεῖναι πρὸς ἀλλήλους τὸ ἀπαυλὸν γνωστοῦς τινες διδάσκας τὸν Σακελεῖ, τὸν Διδεῖ, τὸν Νικαύλον καὶ Γερνὴν Δελεακί, οἷτινες ἐπέστηρον πρὸς τὴν θύραν τοῦ λεπτοῦρου Δουλακί· τὸν Βουλλεῖ, ὅστις σὸνδερναι μύραν γιλλοτίνες ἔλειπον, ἡκούθιεν δὲ τὰς ἀμύξας τὸν καταθε- διασμένον καὶ ὀνόμαζε τοῦτο «μεταβαίνειν εἰς τὴν ἐρυθρὰν λειτουργίαν»· τὸν Μορκαμπέρ, ἑνορμον ἐπαναστατικὸν καὶ μαρκαῖον, ὅστις ἤθελε ὁ ἀποκλιθεῖ «Διεῖ Ἀγούστου»· Ἐβήσων παρὰλλήσσοντας τοὺς μολητὰς τῆς στρατιωτικῆς σφολῆς οἷτινες ὑπὸ μὲν τὴν ὑπερηφάνου τῆς Συμβάσεως ἐ- χαρκατρεῖοντο «ὠρεάσποντες τῆς Σουλῆς Ἀρεως», ὑπὸ δὲ τοῦ λαοῦ «ἀκούσθιεν τοῦ Ροβεσιπέβρου». Ἀνεγνώσκοντες αἱ προκηρύξεις τοῦ Φερρών, καταγγέλλοντας τοὺς ὑπόπτοντες ἐν ἡλίκατῳ «διαπραγματευμένους». Οἱ «μυροδολῆται» (mu- seadins) θροῖσιν μὲν πρὸς τὰς θύρας τῶν θαυμαρχείων ἐγγυ- αζόν τοὺς πολιτικούς γάμους, συνσεφωρῶντο κατὰ τὴν διά- βαση τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νόμης καὶ ἔλεγαν ἀνεμνηνί- ντες θαυμαρχεῖν. Ἐν τῷ Ἀπομυμνί τὰ ἀγγέλματα τῶν ἀ- γίων καὶ τῶν βασιλέων ἦσαν περιβεβλημένα τὸν σφύρον πύ- λον. Ἐχαρτοπαίζοντο ἐπὶ τῶν τερμίνων τῶν πριδών· τὰ χαρτοπαιγνία ἦσαν καὶ αὐτὰ ἐν πλήρει ἐπαναστάσει· τοὺς βασιλεῖς ἀντικατέστησαν αἱ ἀρχαὶθρόναι, τὰς δάμας αἱ ἐλευθερίαι, τοὺς βασιλεῖς αἱ ἰσότητες καὶ τοὺς ἰσους αἱ νόμοι. Ἐγερῶντο οὗτοι δημοσίου ἀγρόυς· τὸ ἄροτρον πύλακε τὴν Κεραιμῶν. Πᾶσι τοῖς οὐσιν ἐνεμνηνίγνυτο, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς ἡθελθίαι κομμάται, οὐκ αὖτ' ὅστις ἀγρόφου κύρος τοῦ ζῆν· πρὸς τὸν Φουκνὶ Γερβὶ ἐγχερᾶ τις «ἀλάβετε τὴν κλιω- σὴν νὰ μὲ ἀπαλλάξῃτε τῆς ζωῆς· ἰδοὺ ἡ διεύθυνσις μου». Ὁ Σαμῶνεν συνέλεγεθοντο διὸς ἀνεγνώσκοντες ἐν πλήρει Βασιλικῇ Παλατίῳ. «Καὶ ποτε δὲ ἡ ἀνεκράτεια τῆς Τουρκίας

πολλὴ ἐπέθουσαν νὰ ἴδω τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὴν Πύλῃν. Παντὺρ ἐφημερίδες. Κομωτὶ ἐθοσπρήματα δημοτικῆς γυναικείας φρενάας, ἐνθ' ὁ πρῶτος μόνος αὐτὸν ἀνεγίνωσκε μαγαζοφῶνος τὴν «Μηνύτορα»· ἄλλοι ἐσχολλίζον ἐν μέσῳ τῶν ὁρίων μετὰ πολλῶν χειρονομιῶν τὴν ἐφημερίδα «Συνενοήθημεν» τοῦ Δουβιᾶ Κρανῆ, ἢ τὴν «Ἐλληνογὰ τὸ Πατὴρ Βελῶφ». Ἰντίοις ὁ κομῆς ἴσων ταυτοχρόνως καὶ ἄλλαντο πολλὰ καὶ ἐλεπτεῖς ταχίρη καὶ ἄλλαντας κρεμύμενα πλησίον ἱσπολάμων πλαγιῶν. Μεταπρατὶ ἐπώλουν ἐπὶ τῆς δημοτικῆς οδοῦ κοίτους μετακινήτων. Εἰς τοὺς ἐταχολλοῦντο εἰσοδοσίαν περ πέντ' ἡ κοινὰ δύο εἰδ' ὧν ἄλλοι ματεπολῶν κρεμαστὰ φωλόφωγα λυροειδῆ καὶ σαρδάες συρροῦ δ' οὐκ ἴσ' εἰς κομῆς εἶγεν ὧς ἐμβύληται τὰς λέξεις ταύτας: «Συρὶς τὸν κληρὸν, κενεὶν τὴν ἀριστοκρατίαν, συγκυρὶν τὴν τρίτην τάξιν. Μετεβίβων εἰς τὸν Μαρτίνον περὶ χαρομωγαίην»· ἔλειπον ἄρτος, ἔλειπον ἄνθρακες, ἔλειπε σπῶν· ἔλειπον διερχομένης ἀέλης γαλκωτοφῶν δαμυλίων ἐρχομένης ἐν τῷ ἐπαρχίῳ. Ἐν τῇ Βαλκίᾳ τοῦ κρείας ἐπώλειτο ἀντὶ πεντακισχάκω ὀρχήκων τὴν λίαν. Τοιγοκολλημένη εἰδοποίησις τῆς Κοινότητος, ὥρις δ' ἐκαστοσῶμα μίαν λίαν κρείας κατὰ πᾶσαν δεκάδα [δεκαμερίζον]. Τὸ πλῆθος ἐσχημάτις στοίχους παρὰ τὰς ἑκαρμῶν τῶν πωλητῶν εἰς τῶν στοίχων τούτων ἐγένετο ἱσποδῶς, πρῶτες δὲ ἀπὸ τῆς θῆρας εἰς παντοπώλῳ τῆς οδοῦ Παστ Κερῶν μέχρι τοῦ μέσου τῆς οδοῦ Μοντοκέρη. Τὸ κατ' οὐρανὸν ἐπέσθαι ἐλέγετο «καρτεῖν τὸν μόνον», ἐνεκα μαχορὸ σπονίου ὕδρ' ἐλκυζάντων εἰς χεῖρας ἀλλεπαλλήλων ὁ κατὰ στοίχον ὄντες. Ἀ' γυναικίαι ἐν τῇ ἀπορίᾳ ἐκείνῃ ἴσων φρεναίαι καὶ πρᾶξιαι· Δεσπεύεσκον ἀνεκμύουσι τὴν σειρὰν αὐτῶν ὥπως εἰσελθῶσι παρὰ τῷ ἄρτοφωτῳ. Ὁ πόροι οὗς ἐπενόηον ἡ ἐπανάστασις εὐωδῶντος ἀνεμύχευε τὴν μεγάλην ἐκείνην ἔνδειαν διὰ δύο ἐπικυδινῶν μέσῳ, τοῦ γαρτονομισμοῦ καὶ τῆς ἀνωτάτης τιμῆς· ἐκεῖνο μὲν ἦν ὁ μοχλός, αὕτη δὲ τὸ ἔρεσμα. Ὁ ἐρπετοσμός οὗτος ἐσῶσε τὴν Γαλλίαν. Ὁ ἐλγρός ὁ τε τοῦ Κόθιεντος καὶ τοῦ Λονδίνου ἐπαλλήλων ἐπὶ τοῦ γαρτονομισμοῦ. Κορηδέας ἔπρεπον ἀνω καὶ κάτω προσφέροντας λεβάντας, καλποδέας καὶ ἀλυσοῖδας καὶ μετερχόμεναι τὴν γραμματοκολλήσαν ὑπέρνον ὁ πελυμακπῶν τῶν βαλμίδων τῆς οδοῦ Βιθιέννης φέροντες ἐπιπλώμενα ὑποθήματα, τὴν κομην πιναρὴν καὶ καλύπτραν ποταμῶν μετὰ ὁρᾶς ἀλιπῶς

κος καὶ οἱ μυρωδάτοι τῆς οδοῦ Βαλκοὶ ἔχοντες ἐστιδωμένα
τὰ ὑποπόδια, τὴν οὐδονοργιολογίαν εἰς τὸ στόμα, πλὴν λε-
πτότερχα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, πρὸς οὗς αἱ κρασιπῆδες ὠμίλου
οἰκιστῆσαι. Ὁ λαὸς κατεδίωκεν αὐτοὺς ὥς καὶ τοὺς κλέπτας·
οὗς οἱ βασιλοφρόνες ἀπέκλειον ἀφ' ἑραστήριον πολιτείας. Ἄλ-
λος δὲ δόλιχτασι ἐγίνοντο κλοπαί. Ἐπικρατεῖ ἄφρα μὲν ἁ-
πορία, ἀλλὰ καὶ στοιχία τιμωρίας. Οἱ γυναικοποδὲς καὶ οἱ λε-
μματοῖν διήρχοντο σόδαρος τοὺς ὀρθολογικοὺς κατεκοντώντες
ἐνώπιον τῆς προσώμου τῶν χρυσοχρῶν καταστήσεως τοῦ
Παζαλίου «Στοπτος». Ἐν τινι καὶ οἶκον ἐρύχου παρὰ τῷ
Βουκαρσά γονεμένῳ ὑπὸ τὸν τμήματος Ἀντωνίου, γυνὴ τις
ἐδρεψατο ἐν ἄνδros ἐκ τοῦ κήπου· ὁ λαὸς ἐξέβησεν αὐτὴν διὰ
τοῦτο. Τὰ ἔξωτα ἔχοντες 400 ὄρρακα κατ' ὄρρακον (corde)
ἐδραπέδαν εἰς τὰς οδοὺς πολλοὺς κωπώντας τὰ ἔξωτα τῆς
κλῆνης αὐτῶν· τὸν χειμῶνα αἱ κρήναι ἦσαν πεπηγμέναι· τὸ
ὕψος ἐστοίχευε ἑκοστί σελῖδια τὸ ὄρρακον· οἱ πάντες ἐγίνοντο
ὁδοφρόνοι. Τὸ χρυσὸν λουδοβίκειον εἶχεν ἀξίαν τρισεχλίων
ἐνεκακοσίων πεντήκοντα ὄρρακων. Εἰς ὁρμήν ἐν ἀμυγχεστοίῳ
ἔχοντες 600 ὄρρακα. Προκειμένη περὶ τοῦ ἡμερομηνίου μᾶς·
ἀμυγχεῖ ἦκουσε τὸν διαιλόγον τοῦτον· Ἀμυγχεῖς, πόσα σοὶ
χρυσότα· Ἐξ χιλιάδας λίβρας. Μία χερσποῦλης ἀνέστη
νὰ ἐχθὴ ἡμερομηνία πωλήσῃ 20,000 ὄρρακων. Εἰς ἐπαγγελίᾳ ἔ-
λεγεν· Ἐλθέσθε μετ' ἐμὲ· οἱ λεῖπτοι δὲ καὶ ἀποδοίσι
τριὰ κῆντα λίβρα· διὰ νὰ πληρώσω τὰς ὑπο-
δ' ἡ μά τ' ἄ μου. Κατὰ τὴν εἰσαδὴν τὸν γεφυρὸν ὑπῆρχον
κολλοστί· γεφυλόμενοι καὶ ἐξωγραφημένοι ὑπὸ τοῦ Ἀδελφῶ,
οὗς οἱ Μερσὲ ἐξέβριθεν ἀποκτείνον αὐτοὺς «Πεὶ ἡ λουρίος· ἔ-
λινονσι μίμους». Οἱ κηλοστοὶ οὗτοι παρῆσαν τὴν ὁμο-
σπονδίαν καὶ τὸν συνασπισμὸν καταπαλαίηθαι· Οὐδεμία
λειποφυχία ἐν τῷ λαῷ ἐκείνῳ· ἡ συγγνή μόνον χωρὶ ἐπὶ τῇ
τῶν ὁρώων τελευτῇ. Οἱ ἑθελόντων συνέδρους προεφρόντες τὰ
στῆθαι αὐτῶν. Ἐκστήτ' οὗτος ἔβλεπεν ἐν ταχυμῇ. Αἱ σημαίαι
τῶν διαμερισμάτων ἐφέροντο ἄνω καὶ κάτω, ἐκστήτ' μετὰ
τοῦ συμβόλου αὐτῆς. Ἐπὶ τῆς σημαίας τὸ διαμερισμῶς
τῶν Καποκινῶν ἀνεγνώσκειτο «Οὐδ' εἰς 0 ἂ μ' ἄς ἑυρί-
σθ»· ἐπὶ ἄλλῃς τινὸς «Οὐβ' ἰ πλέον· ἐγένηεν αἰ ἐμ' ἡ
ἐν τῇ καρδίᾳ ἐν». Ἐπὶ πάντων τῶν τοίχων πεντοχροῦ ὑ-
πῆρχον τοιχοκολλήσεις, μεγάλαι, μικραὶ, λευκαὶ, κίτριναι,
πράσιναι, ἐρυθραὶ, ἐντοπιστοὶ, χερσφορῶντες, ἐν αἷς ἀνεγνώσκειτο
ἡ κρηγυρὰ αὕτη «Ζήτω ἡ Δημοκρατία!» Τὰ μικρὰ

παῖδια ἐφέλλουν τὸ **Ca ira** (ἐπαναστατικὸν ᾄσμα).
Τὰ μικρὰ τέκνα παῖδια ἦσαν τὸ ἀπειρομέλλον.
Βλῶδες ὄχι τὴν πρᾶγμα πὺλιν διεδέξατο ἡ κυνική πόλις.
Αἱ ὁδοὶ τῶν Παρισίων ἔσχον δύο ἐπαναστατικὰς ἀπόψεις
λίαν διακεκριμένας, τὴν πορὶ 9 θερμοδούρου καὶ τὴν μετ'
αὐτὴν· οἱ Παριῖοι τὸν Σαιν Ζυὺς ἐπεσφράγγαν εἰς τοὺς Πα-
ρισίους τὸν Γαλλεῖν· καὶ—ταυτοῦται εἰς αἰώνιον τοῦ Θεοῦ
ἀντιθέσεις—μετὰ τὸ Σαιν ἐπέβη ἡ Κουτοίλλη.
Παραπορὸς δημοσίας παραπορήσεως, τοὺς συμβαίνει. Τοῦ-
το εἶχεν ἤδη συμβῆ εἰκόσιν ἐπὶ πρότερον. Ἐξέργεσται τις
ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Λουδοβίκου ΙΑ' ὅπως καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ
Ῥοβερτσπεύρου αἰσθανόμενος τὴν ἀνάγκην τοῦ ν' ἀνακτασθῇ
ἐντεῦθεν ἡ Ἀντιδυναστεία ἥτις ἀνέστη τὸν αἰῶνα καὶ τὸ Διευ-
θυνητὸν ὅπερ κλείει αὐτὴν. Δύο ὄργανα μετὰ δύο τρομο-
κρατίας. Ἡ Γαλλία ἀποδιδράσκει, ἐκτός τοῦ κληρονομικοῦ
μοναρχικοῦ οὗ καὶ ἐκτός τοῦ μοναρχικοῦ μοναρχικοῦ, μετὰ
χαρᾶς ἐθνους διαφεύγοντος.

Μετὰ τὴν 9 θερμοδούρου οἱ Παριῖοι ἐπανδύθησαν, ἀλλὰ
ριζοπαρὸς παρήσαν. Νοσηρ ἐξέχευλιν χαρὰ. Γίνουκιν
τὸν θάνατον ἡ μανία διεδέξατο τὸν ζῆν καὶ τὸ μεγαλάνω-
ν ζέλειπεν. Ὑπῆρξεν εἰς Τριμυλκίον ὀνομασθεῖς Γραμὸ διέ λᾶ
Ῥουένερ· συνεγάρη τὸ «*Mus ra le vaincu* τῶν Γασστρι-
μάργων. Ἐδίδεσκιν ἐν ἡφ᾽ αἰλιγγίᾳ ἐν τοῖς ὤμασι
τοῦ Βασιλικκοῦ Παλάτιου ζήντος ὀργήσας ἐν γυναικίον
τυμπακίζουσιν καὶ αἰλιπίζουσιν· ἐπεκράτησαν οἱ ἀπειροί
χοροὶ ἐγευμάτισιν κατὰ τὸν ἀνατολικὸν τρόπον· ἐν μέσθ
θυμιατρίον μεστὸν ἀρούρατον. Ὁ ζωγράφος· Βὺξ ἐξωγράφει
τὰς κορυφὰς αὐτοῦ, ἀθῶος καὶ θελιδότροπος κεφαλὴς ἐκ-
καυκαδικαῖος τῶς γαλιτοινί, δηλαδὴ ἐκτετραχλινόμενος
μετὰ ἐρυθρὸν ὑποκρίμωσιν. Τὰς σφοδρὰς ἐν ταῖς ἡρεσιωμέ-
ναις ἐκκλησιαστικαῖς ὀργαῖς διεδέξαντο οἱ χοροὶ τοῦ Ρουγνιέρ, τοῦ
Λουκί, τοῦ Βέντσελ, τοῦ Μωδὸν, τῆς Μοντανί· τὰς
αὐστηράς πολιτικὰς αἰτίας ἐξάνουν μοτὸν διεδέξαντο οἱ
σουλτάν, αἱ ἄγρια, καὶ νύμφαι τοὺς γυναικίον τῶν στρα-
τιωτῶν πῶδας, τοὺς κληρικαγμένους, τοὺς πλήρεις πηλοῦ καὶ
κοινοτοῦ διεδέξαντο οἱ γυναικί πῶδες τῶν γυναικίον κεκοσμη-
μένοι δι' ἀδύνατον συγγένους δι' ἀνιδεήτῃ ἀνεγέρθη καὶ ἡ
ἀτιμία· ὑπῆρξεν ἐν τοῖς ἄνω στρώμασι μεταρραστὴ καὶ ἐν
τοῖς κάτω καὶ μετὰ πέγραν· μνημονικὰ βαλάντιστοιμοι
ἐπλήρως τοὺς Παρισίους καὶ ἐκπῶτος ἡνιχαλσθὴν νὰ ἐπιτρε-

